

ผลของการล้างด้วยสารละลายเกลือและการจุ่มในน้ำร้อนต่อคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวของผลฝรั่งพันธุ์เป็นสีทองระหว่างการเก็บรักษา

Effects of Washing with NaCl Solution and Hot-Water Dip on Postharvest Quality of Guava (*Psidium guajava* L.) Fruit cv. Paen Seetong during Storage

ศรัณยา เพ่งผล^{1,2}
Sarunya Pengphol^{1,2}

Abstract

Guava fruits cv. Paen Seetong were washed with 200 mM NaCl solution, dipped in hot water (40 and 50°C) for 0, 10 and 20 min followed by dipping in cold water (5°C, 5 min), air-dried and stored at 13°C for 30 days. Their postharvest quality was evaluated at 5-day intervals. It was found that washing with NaCl solution and dipping in 40°C hot water significantly decreased weight loss and disease incidence. The treated fruits had higher flesh firmness than the controls (unwashed and washed with distilled water) throughout the storage period. Hot water at 50°C caused browning on guava peel. In all the treatments, dipping for 10 min helped maintain fruit quality during storage.

Keywords: quava, hot water, salt

๑๗๕

ลักษณะรังพันธุ์เป็นสีทองด้วยสารละลายเกลือ (NaCl) ความเข้มข้น 200 mM และจุ่มในน้ำร้อนอุณหภูมิ 40 และ 50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 0, 10 และ 20 นาที จากนั้นนำไปแข็งในน้ำเย็น (5 องศาเซลเซียส นาน 5 นาที) ผึ่งให้แห้งที่อุณหภูมิห้อง และนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 13 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 วัน ทำการรีเคราะห์คุณภาพหลังการเก็บเกี่ยว ทุก 5 วัน พบว่า การล้างด้วยสารละลายเกลือ และการจุ่มในน้ำร้อนอุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส สามารถลดเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักผล และลดเปอร์เซ็นต์การเกิดโรคได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผลผั่งยังมีค่าความแน่นเนื้อสูงกว่ามาตรฐาน (\pm ล้าง และที่ล้างด้วยน้ำกลั่น) ลดลงระดับการเก็บรักษา น้ำร้อนที่มีอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส ทำให้เกิดสีน้ำตาลที่เปลือกของผลผั่ง สำหรับระยะเวลาในการจุ่มผลผั่ง พบร่วมกันที่การจุ่ม 10 นาที มีผลในการช่วยรักษาคุณภาพของผลได้ดีในระหว่างการเก็บรักษา

คำสำคัญ: ฝรั่ง, น้ำร้อน, เกลือ

ຄໍານໍາ

ฟรัง (*Psidium guajava* L.) เป็นพืชที่เจริญเติบโตในสภาพภูมิอากาศทวีปในเขตร้อนและกึ่งร้อน จึงสามารถเจริญเติบโตได้ดีในทุกภาคของประเทศไทย ให้ผลผลิตเกือบตลอดทั้งปี ผลแห่งน้ำมีปริมาณวิตามินซีสูง (กรรมสั่งเสริมการเกษตร, 2012) อย่างไรก็ตาม ฟรังมีอัตราการหายใจสูงจึงทำให้เข้าสู่ระบะสูกรักษาอนามัยไปเก็บรักษา (Hong et al., 2012) ดังนั้นเพื่อเป็นการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวจึงมีการศึกษาวิธีการต่างๆ เพื่อลดอัตราการหายใจที่สามารถยืดอายุและลดการสูญเสียของผลแห่งน้ำ เช่น การใช้สารเคมีบางชนิดเพื่อชะลอการสูญเสียในปัจจุบันประเทศไทยมีความสนใจในการผลิตอาหารให้ปลอดภัย (food safety) ดังนั้นหากมีการจัดการที่ไม่ใช้สารเคมีจึงน่าจะเป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจ และหากวิธีการนั้นมีการจัดการแบบง่ายๆ โดยนำสิ่งที่มีอยู่ในครัวเรือนมาใช้ประยุกต์ เช่น การใช้เกลือ (NaCl) โดยองค์กรอาหารและยาของประเทศไทยหรือ FDA จัดให้เกลืออินทรีย์และเกลืออนินทรีย์อยู่ในหมวดที่สามารถนิยมในอาหารได้อย่างปลอดภัย หรือ GRAS (generally recognized as safe) และมีหลายงานวิจัยที่ใช้เกลือเพื่อลดการสูญเสียของผลไม้ในระหว่างการเก็บรักษา เช่น การจุ่มผลในน้ำเกลือ และการใช้น้ำเกลือฉีดพ่นให้กับผลไม้ เป็นต้น (Youssef et al., 2012) นอกจากนี้การจุ่มน้ำรักษาสามารถลดการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของผลแห่งน้ำได้ (ชัยวัฒน์ และคณะ, 2553) และ Obenland and Aung (1997) ใช้

1 Faculty of Agricultural Technology and Industrial Technology, Nakhon Sawan Rajabhat University, Nakhon Sawan 60000

² สถานบันวิจัยและพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนาร์ค, นครศรีธรรมราช 60000

² Research and Development Institute, Nakhon Sawan Rajabhat University, Nakhon Sawan 60000

โซเดียมคลอไรด์ที่ความเข้มข้น 200 mM ร่วมกับน้ำรักษาที่คุณภาพ 46 และ 50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 25 นาที สามารถลดความเสี่ยหายของผลเนกทรีนได้ดี ดังนั้นจึงสนใจศึกษาผลของการใช้สารละลายเกลือและความร้อนในการรักษาคุณภาพผลผึ้งสอดพันธุ์เป็นสีทองระหว่างการเก็บรักษา

อุปกรณ์และวิธีการ

คัดเลือกผลผึ้งพันธุ์เป็นสีทองที่สดและสมบูรณ์ขนาดผลใกล้เคียงกัน ไม่มีบาดแผล ไม่มีโรคหรือแมลง นำมาตัดชิ้วให้เหลือประมาณ 1.0 เซนติเมตร แล้วนำมาทำการล้างตามกรรรมวิธีต่างๆ 9 กรรรมวิธี ดังนี้

กรรรมวิธีที่ 1	ไม่ล้าง (มาตรฐาน)	กรรรมวิธีที่ 6	น้ำรักษา 40 องศาเซลเซียส 10 นาที
กรรรมวิธีที่ 2	น้ำกลั่น 10 นาที	กรรรมวิธีที่ 7	น้ำรักษา 40 องศาเซลเซียส 20 นาที
กรรรมวิธีที่ 3	น้ำกลั่น 20 นาที	กรรรมวิธีที่ 8	น้ำรักษา 50 องศาเซลเซียส 10 นาที
กรรรมวิธีที่ 4	สารละลายโซเดียมคลอไรด์ 200 mM 10 นาที	กรรรมวิธีที่ 9	น้ำรักษา 50 องศาเซลเซียส 20 นาที
กรรรมวิธีที่ 5	สารละลายโซเดียมคลอไรด์ 200 mM 20 นาที		

หลังจากผ่านกรรรมวิธีต่างๆ แล้ว นำผลผึ้งมาลดคุณภาพโดยการแช่ในน้ำเย็นคุณภาพประมาณ 5 องศาเซลเซียส นาน 5 นาที ผึ้งให้แห้ง แล้วใช้พลาสติกยีดชนิดโพลีไวนิลคลอไรด์หุ้มผลผึ้ง และนำมาใส่ในตาข่าย จากนั้นนำไปเก็บรักษาที่คุณภาพ 13 องศาเซลเซียส โดยทำการบันทึกความแปร่เนื้อผล การสูญเสียน้ำหนัก การเกิดโรค และเบอร์เช็นต์การเกิดสี นำตัวของผลผึ้งทุก 5 วัน เป็นเวลา 1 เดือน (5 ชั้ว)

ผลและวิจารณ์

ผลผึ้งสอดพันธุ์เป็นสีทองที่ล้างด้วยสารละลายเกลือความเข้มข้น 200 mM และการใช้น้ำรักษาคุณภาพ 40 และ 50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 0, 10 และ 20 นาที พบร้า การล้างผลผึ้งด้วยน้ำรักษา 40 องศาเซลเซียส สามารถลดการสูญเสียน้ำหนักผลได้ และน้ำรักษา 40 องศาเซลเซียส นาน 10 นาที ทำให้เบอร์เช็นต์การเกิดโรคต่ำกว่าทุกชุดการภาคราบทดลองทดลองด้วยการเก็บรักษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากการสูญเสียน้ำหนักของผึ้งมีความสอดคล้องกับระยะเวลาในการเก็บรักษาที่นานขึ้น (Figure 1)

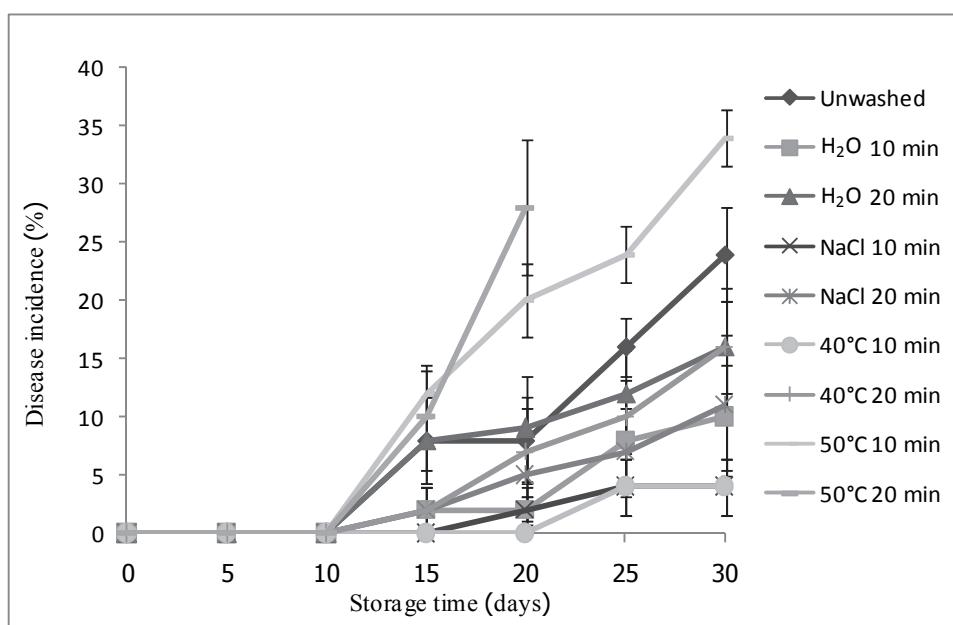

Figure 1 Percent disease incidence of fresh guava fruit washed with NaCl solution and dipped in hot water (40 and 50°C) during storage at 13°C

จากการทดลองพบว่า ผล斐รังที่จุ่มในน้ำร้อน 40 องศาเซลเซียส มีค่าความแน่นเนื้อสูงกว่าทุกชุดกรรมวิธี เนื่องจากเป็นเวลา 30 วัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Figure 2) อาจเนื่องจากคุณภาพมีสูงยับยั้งกิจกรรมของเอนไซม์ที่ทำให้เกิดการอ่อนนุ่มของเนื้อผลได้ (Kim *et al.*, 1993) ส่วนการใช้อุณหภูมิสูง 50 องศาเซลเซียส ทำให้เกิดสีน้ำตาลที่เปลือกของผล斐รังเพิ่มขึ้นตลอดอายุการเก็บรักษา โดยการเกิดสีน้ำตาลของผล斐รังที่ล้างนาน 10 และ 20 นาที เริ่มปรากฏตั้งแต่วันที่ 10 และ 5 ของการเก็บรักษา ตามลำดับ (Figure 3) อาจเป็นเพราะอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส ที่สูงเกินไปซึ่งอาจทำให้เซลล์ที่บริเวณผิวของผลเกิดความเสียหายหรืออาจเกิดเนื้อตายได้ (จริงแท้, 2546)

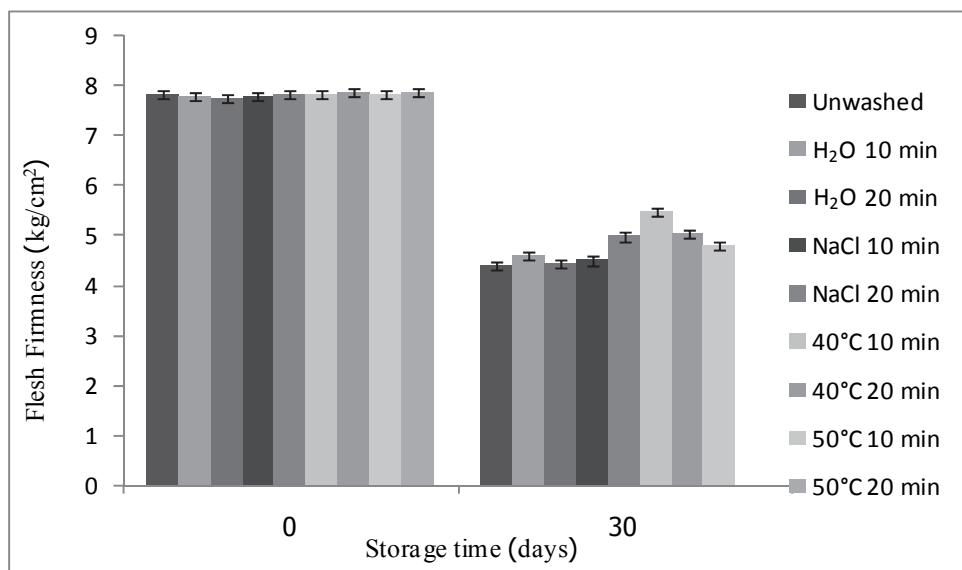

Figure 2 Flesh firmness of guava fruit washed with NaCl solution and dipped in hot water (40 and 50°C) during storage at 13°C

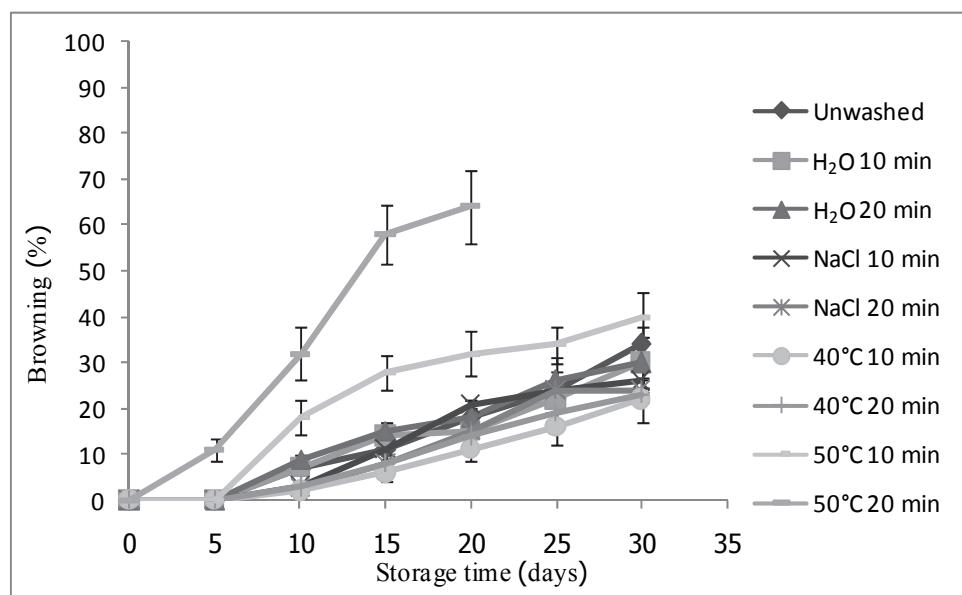

Figure 3 Percent browning on the peel of guava fruit washed with NaCl solution and hot water (40 and 50°C) during storage at 13°C

สรุป

การล้างผลผั่งด้วยสารละลายเกลือ และการใช้น้ำร้อนอุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส สามารถลดเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนัก และลดเปอร์เซ็นต์การเกิดโรคได้ดี โดยผลมีค่าความแน่นเนื้อสูงกว่าชุดควบคุม ส่วนการล้างด้วยน้ำอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส ทำให้เกิดสีน้ำตาลที่เปลือกของผล นอกจากนี้ระยะเวลาในการล้าง 10 นาที เป็นเวลาที่มีผลในการช่วยรักษาคุณภาพของผลผั่งได้ดีลด้อยกว่าการเก็บรักษา

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณคณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่สนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ และสนับสนุนทุนในการทำวิจัยนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการเกษตร. 2555. ผั่ง. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.doea.go.th/library/html/putsetakit/farang.pdf>. (14 พฤษภาคม 2555)
- จริงแท้ ศิริพานิช. 2546. สรีวิทยาและเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวผักและผลไม้. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. 396 หน้า.
- ชัยรัตน์ เศรษฐพิพ, จุฑาริกพย์ โพธิ์อุบล และ ศิริรัช กัลยาณรัตน์. 2553. ผลของการลูมน้ำร้อนต่อคุณภาพของผั่งพั่อมเบร์รีไกค์ (พันธุ์เปลี่ยนสีทอง และพันธุ์มูน). สารวิทยาศาสตร์เกษตรฯ 41: 421 - 424.
- Hong, K., J. Xie, L. Zhang, D. Sun and D. Gong. 2012. Effects of chitosan coating on postharvest life and quality of guava (*Psidium guajava* L.) fruit during cold storage. *Scientia Hortic.* 144: 172 - 178.
- Kim, D.M., N.L. Smith and C.Y. Lee. 1993. Apple cultivar variations in response to heat treatment and minimal processing. *J. Food Sci.* 58: 1111 - 1124.
- Obenland, D.M. and L.H. Aung. 1997. Sodium chloride damage to nectarines caused by hot water treatments. *Postharv. Biol. Technol.* 12: 15 - 19.
- Youssef, K., A. Ligorio, S. M. Sanzani, F. Nigro and A. Ippolito. 2012. Control of storage diseases of citrus by pre- and postharvest application of salts. *Postharv. Biol. Technol.* 72: 57 - 63.